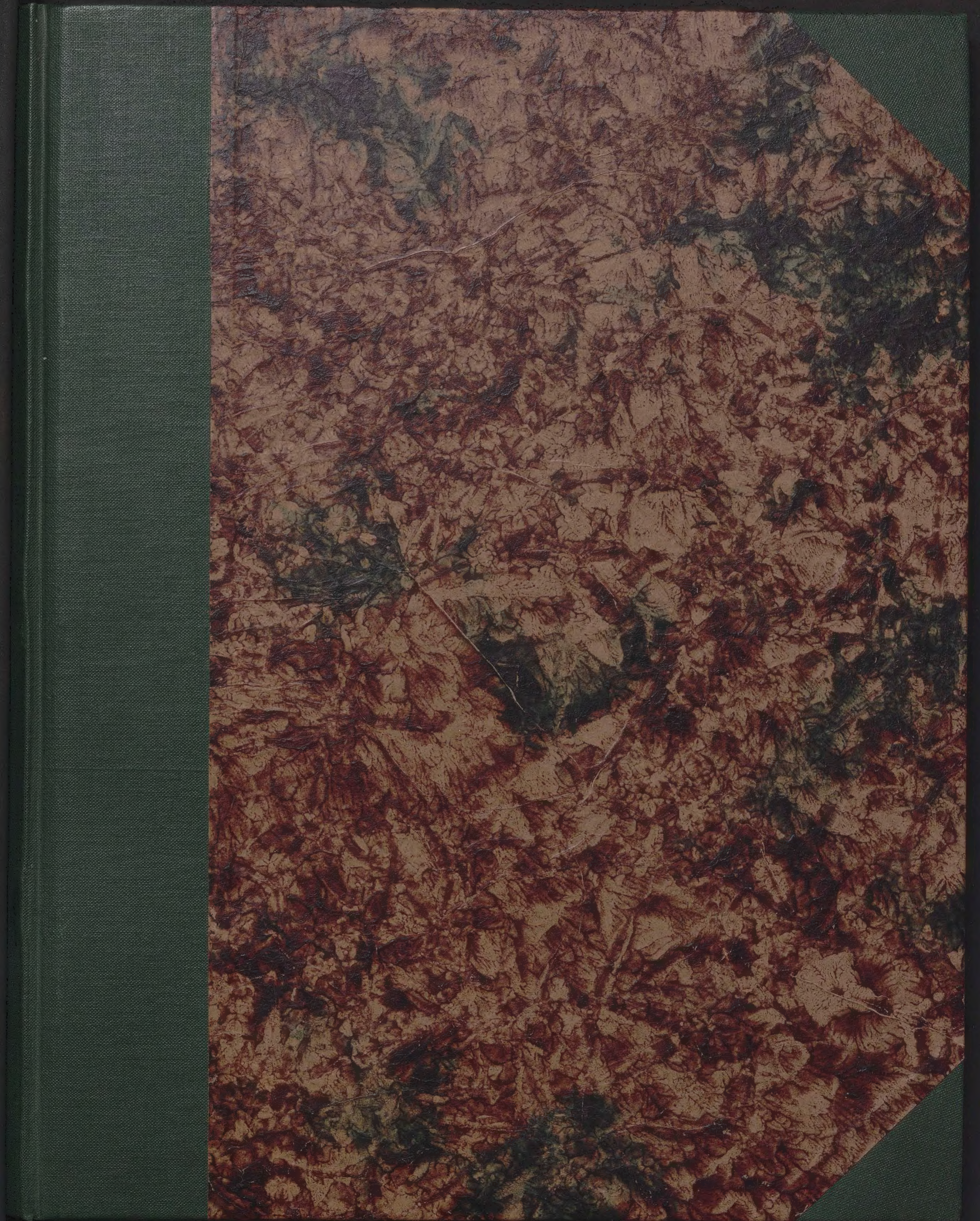


T. A. Hora

M. Laudowa-Horicowa

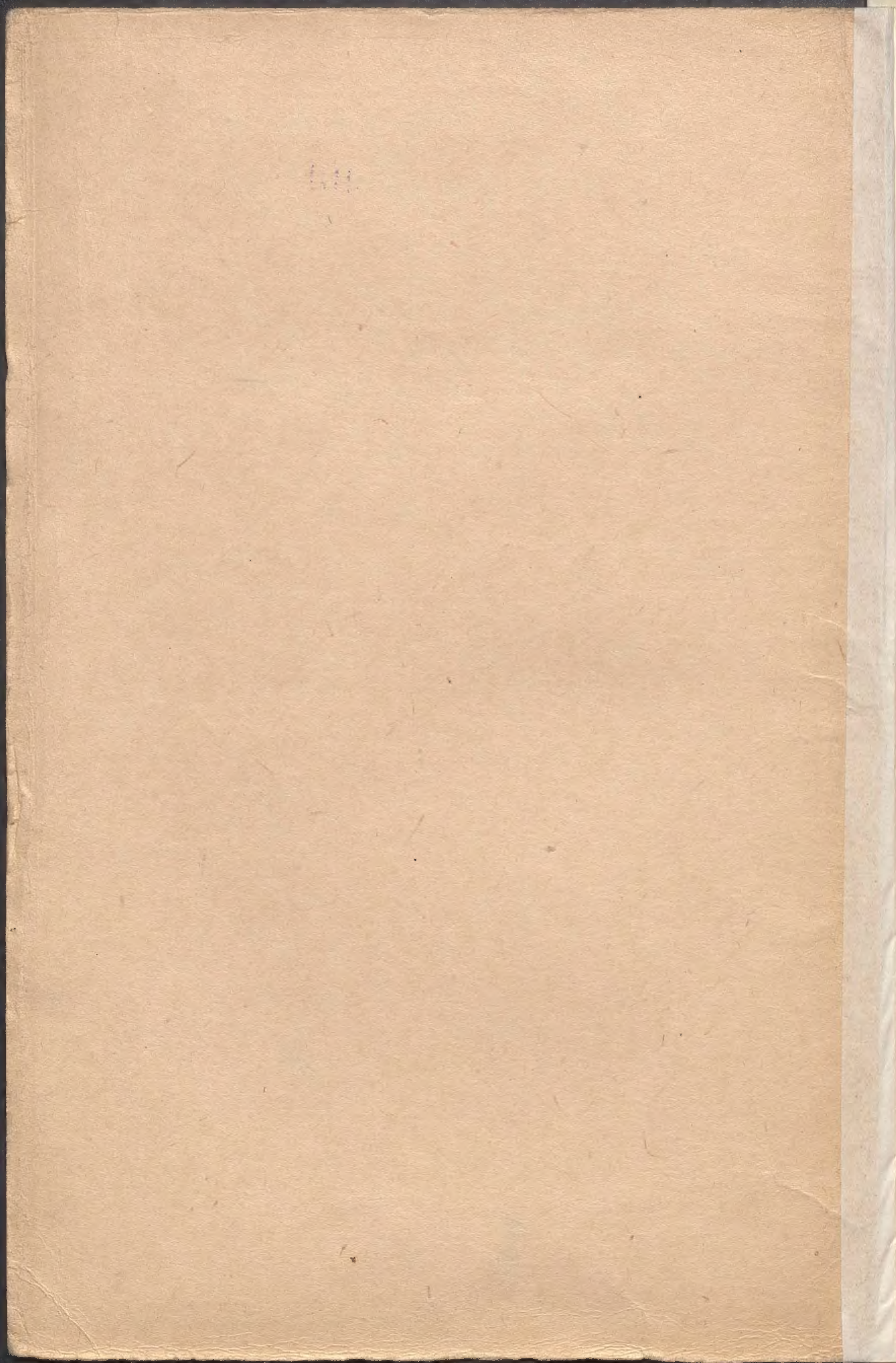
Jaroslav Kvapil

František Kvapil

Karel Madl

Borzywoj Prusik

Alois Jirásek



Karel Pippich

Chrudim

Antonia Pippichová

G. Schmoranz

Wielmożny Panie Doktorze!

Zechciej Pan darować, że nie przyszedłem do teatru, a proszę wierzyć, że ja temu nie winien. — Drugiego dnia poszedłem do Pana w odwiedziny, ale w hotelu powiedzieli mi, że panowie już odjechali. Żałuję mocno, że nie mogłeś Pan dłużej tu zabawić!

Nareszcie proszę przyjąć łaskawie drobiazgi załączone, tudzież wyrazy głębokiego szacunku i poważania, z jakimi pozostaję dla W Pana

sługa
F. A. Hora

Pilzno,
d. 11. lutego 1904.

Slovutný pane!

Přede vším prosím, abyste laskavě prominul, že tak pozde píšu. Dlouho mne zdržela podobizna a pak to, že jsem chtěl knihy přečísti. Ale já jsem teď nerychlý čtenář. Chatrný zrak nedá večer ani číst ani psát a den při mnohé práci nestačí. Srdečné díky za milé knihy Vaše. Budou mně vzácnou památkou na Vás, na chvíle, které mně

popřáno stráviti ve Vaší spo=
lečnosti a na které s radostí
vzpomínám. Dosud jsem pře=
četl „Začarované kolo". Četl jsem
~~jej~~ s velikým potěšením krásnou
tu báseň dramatickou, jež vysti=
huje kouzlo přírody tu tak
jemně a líbezně, tu zas malebně
a dramaticky silně. Je mne

scény ze života staropolské šlechty,
znamenitě malující dobu, velice
zajímaly a velice se mně líbily,
toho nemusím šíře podotýkat.
Nyní se těším na ostatní, nejprvé na
„Jańce". „Na zawsze" budu teď čísti
se zvláštní pochotkou: v mysli
budu míti paní Kvapilovou a pana
Vajana a čísti budu původní verše.
Prosím, abyste laskavě přijal
podobiznu, o níž jste se zmínil,

a knihy, jež zaslati si dovoluji.
Vzpomeňte někdy na nás a
přijeďte brzo zas do Prahy!
Srdečně Vás pozdravuje a Vám
se poroučí

Váš

Alois Jirásek

V Praze dne 7. března 1904.



Veselé Velikonoce!



Srdečné díky za milou vzpomínku, která mne upřímně těšila, i za list. Abyste hodně zdráv byli! Na zavřenou jsem teď přečetl a teprve teď jsem poznal, jak náleží, krásu řeči toho díla. Čtu nyní vyrušující „Jency."

Poroučím se Vám a pozdravuje Vás Váš upřímně ctící a přátelsky oddaný

Alois Jirásek

V Praze 4. dubna 1904.
IV

Dopisnice — Carte postale — Postkarte

Slovutný pán, pan Dr Lucyan Rydel

spisovatel

Tonie

p. p. Zielonki

u Krakova

Halič - Galicya.

„Unie“ Prague. – 4.

V Praze 17. listopadu 1904.

Slovutný pane!

Dovoluji si Vám zaslati svou novou hru „Gero", která dnes večer bude poprvé hrána v Národním divadle za režie přítele Jarosl. Kvapila. Prosím, abyste tu knihu laskavě přijal na důkaz mé upřímné úcty a přátelské oddanosti. Poroučí se Vám a pozdravuje Vás

Váš vždy oddaný

Alois Jirásek

Slovutný pane!

Dovoluji si Vám zaslati nové své dramatické dílo „Lucerna" a prosím, abyste je laskavě přijal na důkaz mé úcty a oddanosti. Přítel Kvapil ~~se~~ mně řekl, že jste se zmínil o mém dramatě selském „Otec," že byste s ním pomýšlel na jeviště. Nemyslím, že se tak stane, ale kdyby přece bylo na to vážněji pomýšleno,

prosím, aby k překladu vzal

byl „Otec" v té úpravě
jak vydán byl ~~v~~ v mých
sebraných spisech (Díl 25.)
Lituji, že Vaše „Začarované
kolo" se u nás dosud nedostalo
na jeviště a to ne že by
nebylo přeloženo, ale že
bylo dvakráte přeloženo.
Doufám, že ten spor
se přece nějak srovná.
Poroučí se Vám Váš
upřímně ctící oddaný
Alois Jirásek

12

W Pradze Czeskiej 11/2 1904.
Koubkova ul. 7 - II.

Wielce Szanowny i Kochany Panie,

przepraszam,

że nie mogłem we wtorek jeszcze z Kochanym Panem się spotkać i przy odjeździe Jego dać Mu „s Bohem!" W poniedziałek rano otrzymałem wiadomość, że umarł mąż mojej siostry, i wyjechałem z Pragi do niej. Wróciłem w nocy, lecz drugi, następny dzień po załatwieniu niezbędnych rzeczy wyjechałem znów do m. Sadskiej i wróciłem dopiero wczoraj wieczorem, po pogrzebie szwagra. Żałuję, że już nie byłem

Jan. 2

2

w domu Kochanego Pana przed wyjazdem Jego w Pradze zastać i powiedzieć Mu, jak miłym było mnie serdeczne, chociaż tak krótkie spotkanie się z Nim. Do widzenia przy innych okolicznościach, dla nas przyjemniejszych niż te, które nam przyniosła w tych dniach dla Kochanego Pana tak przykrych i nieszczęsnych łez żal.

Szwagier umarł koło 1 godz. w nocy na poniedziałek (wtedy byliśmy u państwa Szimáczków) po krótkiej chorobie, która nie zdawała się niebezpieczną.

Uściskam serdecznie Kochanego Pana, całuję rączki Jego pięknej i szan. Żonie i dzieci Jego uściskam zostając z wyrazami prawdziwego uszanowania i wdzięcznej przyjaźni Fr. Kvapil

V Praze, 7. března 1904.
III
Koutkova ul. 7.

Velevážený pane a drahý příteli,

teprve nyní mohu Vám psáti, abych Vám co nejsrdečněji poděkoval za Vaši roztomilost, s kterou jste obohatil mou knihovničku dojmi dramatickými pracemi tak appartně vydanými, a že rovněž stejně půvabným dárkem jste pamatoval na mou dcerušku.

Upřímně Vám za obojí tisknu ruku a doufám, že budu míti záhy příležitost, abych se Vám podobně mohl odvděčiti, „čím chata bohata“!

Měli jsme všichni z Vašich

dárků velikou radost, bylo to po delší zas době u nás slib- nější usmání se osudu – po těch „smartwieniach", o kte- rých jsem Vám psal předesle do Krakova do Musea Bara- nieckého, první zase paprsek slunce!

A jen to, že z počátku velké starosti, jež mi nastaly o sestru po úmrtí mého švakra, všechen čas mi zabíraly, a potom zas mé ochuravění – již třetí týden nejsem zdráv – byly příčinou, že jsem nemohl ihned za Váš krásný dar poděkovati.

Čímž to však nyní a

stejně vroucně a srdečně, jsem přesvědčen, že se stejnou též laskavostí slova má přijmete.

Byl bych tak rád ještě před Vaším odjezdem z Prahy stiskl Vám ruku — ale ten večer, když jste byli u Grafa, jsem již meškal na venkově za příčinou úmrtí švagrova.
Váš kus „Na vždy" ještě několikrát se dával v Národním divadle, a kritika, pokud vím, vyzněla veskrze příznivě.

Připojuje milostivé choti Vaší ruky políbení a Vás, velevážený příteli, vřele objímaje tvám

ze srdce Vám oddaný

Fr. Kvapil

Má žena i dcerunka připojují pozdrav a poroučení!

V Praze 18. května 1904.
Koubkova ul. 7.-II.

Drahý a velevážený pane,

ve chvíli, kdy mne došel Váš laskavý list, byl jsem churav, a v zápětí na to stihla nás druhá letos neočekávaná rána osudu – zemřel bratr mé ženy Judr. Ant. Just, advokát v Trutnově. Byl jsem těmito truchlivými událostmi v naší rodině – ztratilť jsem od zimy do jara dva švagry – tak deprimován, že jsem ani Vám nemohl na Vaše tak milá a srdečná slova odpověditi. Činím tak teprve nyní a děkuji upřímně za všecko Vaše dobré mínění o nás a všechnu Vaši srdečnou přízeň. Velice jsme já i žena

mé i dceruška litovali nemoci Vaší rozmilé paní choti, bylo to ovšem truchlivé překvapení pro Vás při návratu z Čech. Ale jen když chvála Bohu je vše zas už dobře! Přejeme Vám ze srdce, aby celá Vaše rodinka a Vy s ní rovněž ste byli vždy jen zdrávi a měli se co nejlépe!

My jsme se ještě z těch otřesů duševních a z nich plynoucího smutku dosud úplně nezpamatovali. Již skoro si myslíme, že nic dobrého od života ani nesmíme očekávati, aby se to neobrátilo v zármutek a bolest. A jestliže Vám k nastávajícím Svátkům Svatodušním přeji všech radostí, co jich může jen život dáti, připojuju též přání, aby tak bylo s Vámi i dále, a po chvilce

jasného štěstí nepřišly žaly. Ať Vás Bůh chrání a všecky Vašemu srdci drahé!

Z Vašich knih máme stále větší radost. Čteme s potěšením Vaše rozkošné písně i zajímavá dramata, a naše literární čtitelní společnost obdivuje se apartní úpravě obou publikací. Nedávno byl u nás řed. Roman Zawiliński z Tarnova, četl nám Vaše krásné verše a zpomínali jsme na Vás upřímně. Od něho dověděl jsem se též o mnohých Vašich zdařených úspěších na jevišti.

Děkujeme Vám upřímně za Vaše laskavé pozvání k Vám. Ale dí Vaše přísloví: „chtěla by duše do ráje – –" chtěli jsme do Zakopaného se podívati a ovšem zavaditi též o Krakov, leč sotva k tomu dojde. Budeme v létě v naší vesničce

ve Skramníkách na Českobrodsku, a
všichni chceme hodně pracovati.
Má dceruška ke zkoušce státní z
frančiny, má žena na svém ro-
mánku pro děti, a já — snad
na dokončení „Gydione", jejž pře-
kládám. Tak vidíte, sotva se
vypravíme na delší cestu.

Připojuji od mé rodiny vřelé
poručení a pozdrav Vám a mi-
lostivé paní choti Vaší, kteréž ručky
líbám. Vaše dětičky objímám
a Vám vřele ruku tisknu, trva-
je Váš v nejupřímnější oddanosti
a přátelské přízni

Fr. Kvapil

13

Vysoce vážený pane a příteli,

v novém roce 1907. přeji Vám, velectěné paní choti Vaší i celé Vaší rodině co nejvíce zdraví a štěstí, Vám osobně pak vždy stejných úspěchů literárních vždy krásnějšího projevu Vašeho ducha, Vaší poesie. Splní se to ovšem i bez mého přání, ale přitom si vzpomeňte, že i v dáli vzpomínáme na Vás s vřelými sympatiemi a přejeme Vám z duše všech Vašich úspěchů! Mé žena a dcerunka připojují rovněž přání všeho nejlepšího. Žena prosí o vyjmenování jmen Vašich dětiček, dělte nám

je laskavé, až si k nám zalétnete laskavým lístkem. Vřele Vám ruku tisknu s pozdravy nejsrdečnějšími

Váš oddaný

FRANTIŠEK KVAPIL

V Praze 27. února 1905.
Koubkova ul. 7 - II.

Vážený a drahý příteli,

děkuji Ti za Tvou milou a laskavou vzpomínku, srdečně mne těšila. Ale není to zrovna nic příjemného ten padesátý rok, mezník mezi mládostí a stářím – teď už půjde život s vrchu dolů, a pak přijde konec!

Jakáž pomoc – a když každý činíme, co můžeme, smíříme se i s tím, a sotva by asi kdo chtěl celou tu hru života opakovat znova.

Tisknu Ti ještě jednou ruku za Tvá laskavá a srdečná slova,

a na vzájem přeji, aby Tobě, Tvé milé rodince, všem Tvým srdci drahým rozkvétaly v životě jen růže, aby všecky Tvé snahy se potkávaly vždy s nejskvělejším úspěchem, aby vždy štěstí bylo u Vás domovem!

A té naší toužené vzájemnosti česko-polské ať se daří vždy lépe a nechť rozněcuje bratrská srdce vždy větší láskou...

Žena i dceruška připojují srdečná poručení! Żona prosi znów o łask. napisanie imion Twoich dzieci – rada by im czasami małą pamiątkę wysłała.

Milostivé choti Tvé ruce líbaje objímám Tě, drahý příteli, nejsrdečněji, těším se velice na Tvůj opětný příjezd do Prahy a

jsem vždy ze srdce Tvůj oddaný

Fr. Kvapil

Velevážený pane kolego

Z kanceláře Národního divadla bylo Vám již oznámeno, že v letošní saisoně vypravíme Vaše nové drama „Na zavoze“, a s potěšením se právě dovídám, že hodláte zavítati k premièře. Chci Vaši hru, o jejímž mohutném dojmu nepochybuji, sám jakožto režisér uvésti na scénu a doufám, že v té příčině Váš

nepokojím. Předloni jsem uvedl na naše jeviště Kisielewského „Karikatury"; hra se velice líbila a je podnes na repertoiru. Vaše drama, bude-li možno, pokusím se uplatniti již v provincii t. r. Moje žena, která v něm bude hráti hlavní ženskou roli, pojede po novém roce na pohostinské hry do některých slovanských měst a ráda

by měla i Vaše drama, i do-
pomněji Vám, máte-li sty-
ky především se Záhřebem
a Bělehradem, abyste v čas
i tato divadla na svoji
hru upozornil. Moje žena
ráda by ovšem měla i v
Polsku, v kteréžto pří-
čině jsem už dopsal do
Lvova i Krakova. Proto mne
potěšíte, přijedete-li do
Prahy na premieru, abyste
posoudil, zda by výkon mé

jenž mohl se v Polsku lí-
bit. Bude-li možno, zahra-
jeme po čas Vašeho pobytu
i „Karikatury"? Hru Vaši
vypravím dle kreseb Grottge-
rových, jejichž sbírku mám
k disposici; přejete-li si
cokoli, račte mi dopsat.
Těše se na shledanou s
Vámi jsem zcela Váš u-
přímný

Jaroslav Kvapil

V Praze, 16. 9. 1903.

JAROSLAV KVAPIL
V PRAZE,
RESSLOVA ULICE 6.

Milý a vážený příteli,

Posílám Vám svou novou knihu s upřímným pozdravem a se srdečným díkem za Vaše pohostinství. Těším se zas[-]
ky na shledanou v Praze – Vaše premiéra bude asi v lednu. Vyřiďte uctivou poklonu své paní choti a přijměte obé

od mé ženy vřelý pozdrav. Doufám, že mne potěšíte zase několika řádkami, a jsem

Váš upřímný přítel

Kramář

V Praze, 26. XI. 1903.

JAROSLAV KVAPIL
V PRAZE, RESSLOVA ULICE Č. 6

Milý a vzácný příteli,

Vaše drama „Navždy" bude se hrát u nás počátkem února, a těším se, že najisto přijedete. Prosím Vás, nemohl byste mi poslat několik typických fotografií, dle nichž by se naši herci maskovali? Jde mi především o masku muže a kněze. Snad máte doma

nějaké podobizny, kresby atd., jež byste mi mohl půjčit. Vrátím to v pořádku hned po premiéře.

Těším se tuze na Váš příjezd. Jsem Vám dlužníkem za krásné a milé pohostění, jehož se mi u Vás dostalo, a rád bych Vás teď v Praze přátelsky uvítal.

Jakmile bude datum premiéry stanoveno, podám Vám telegrafickou zprávu.

Vyřizuji Vám srdečný pozdrav své ženy a prosím, abyste jej od nás obou tlumočil své vzácné paní choti. Pozdravuje Vás a přátelsky ctí Váš

[illegible]

19. I. 1904.

REDAKCE
ZLATÉ PRAHY

Milý příteli,

dodatkem k dopisu včerejšímu prosím ještě, abyste mi pro „Zlatou Prahu" poslal svou fotografii, již chci připojit k referátu o premiéře.

Tout à Vous

Kvapil

21. I. 1904.

JAROSLAV KVAPIL
V PRAZE,
RESSLOVA ULICE 6.

Můj drahý,

náš ensemble bude hráti příští týden pohostinsky v Moravské Ostravě a to ve středu 16. t. m. moje „Oblaka" a ve čtvrtek 17. t. m. Troje „Navždy". Do Ostravy máš sotva 2 hodiny jízdy – tak by bylo

skvělé, kdybys tam při-
šel! V pátek 18. tm. hra-
jeme jak „Navždy" v
[illegible]. Rozhodně o-
čekávám od Tebe od-
pověď, přijedeš-li. Já
sám budu v Ostravě už
17. tm. večer, a mohli
bychom se tudíž vidět
ještě dříve.

Rád bych měl vůbec ně-
jakou zprávu o Tobě. Tvo-
je žena hrála již v Pa-
vždy v Brně s ohromným
úspěchem a teď to
jede hrát do Pardubic.
Škoda, že ty pito-
mé politické poměry
dělají nám u Vás ta-
kovou ostudu! Já mám

na to na všecko vztek — ani mluvit o tom nechci. No, buď zdráv a hleď žíti! Pozdrav svou rozmilou paní choť od nás obou co nejsrdečněji; moje žena děkuje Ti za knihy a upřímně Tě pozdravuje. Líbá Tě Tvůj

Kvapil

8. 3. 1904.

DRAMATURG
NÁRODNÍHO DIVADLA

Milý drahý,

chystal jsem se stále k dopisu, ale zatím došlo Tvoje psaní. Zvěděl jsem už dříve od Vondráčka o nemoci Tvé milé ženy, ale nepokládal jsem to za nic vážného; teprve Tvůj dopis mne přesvědčil, že to bylo opravdu nebezpečno. Věř mi, že jsem Tě upřímně litoval, neboť chápu všechnu starost, jíž takové nehody způsobí, i jsem z plna srdce rád, že už je zas líp, a Tvoje milá

chot že už se pozdravuje. Vy-
řiď jí, prosím, od nás obou nej-
srdečnější pozdrav, aby byla zá-
hy docela zdráva!

Škoda, žes nemohl za
námi přijeti do Ostravy. Hrá-
li jsme „Navždy" jak také
v Olomouci a v Prostějově, vů-
de s velikým úspěchem. Má
žena hrála to nás
pohostinsku v Kolíně a v
Pardubicích, před tím už v
Brně, a teď to bude hráti
též ve Vídni a v Plzni. Vi-
díš tedy, že Tvoje hra jde
po všech Čechách, a libují

pouze, že moje žena nemůže
přijeti zahrát si tu roli teď
v Polsku. Pavlikowskému se
do toho nechce, Kotarbiński
neodpověděl. Je mi toho
tím více líto, protože bych
u nás rád provedl co možná
polské umění, ale už se tu
počíná žehrat na nedostatek
reciprocity.

Vyřizuji Ti od prof. Máchala
srdečné díky za Tvou knihu,
z níž měl srdečnou radost.
Tuze rád bych časem uvedl
„Jaworowné kolo“ na naše je-

jistě, ale letos už to nebude
možná; protože máme na
léto už z dřívějška jinou
velikou túru. Ale jak jsem
Ti řekl: nezapomenu!

Měl jsem upřímnou radost z Tvého feuilletonu v „Kurjeru Warszawskim" — děkuji Ti za ta pěkná slova! Srdečně Tě líbám, drahý příteli, vzkazuji Ti upřímný pozdrav své ženy a prosím, abys jí od nás obou své roz-milé choti tlumočil. Jsem provždy Tvůj upřímný

Kvapil

5. 4. 1904.

12

Poláci i Češi
shromáždění v Ognisku Polském
na počest básníka
Lucyana Rydla
posílají z Prahy jako roz-
tomilé, vzácné choti
nejsrdečnější, nejupřímnější
pozdrav!

V Praze, 4. února 1904.

J. Skalochnáidl — Jaroslav Kvapil
Szymański — Fr. Hovorka
Roman Grodzki — Jaroslav Rozvoda
Mir. Krupička — Dr. Bořivoj Prusík
[illegible]
Czesław Pieniążkiewicz — Juljusz Pinkus

W. E. Dworski   W. Jaworski

R. Włodarczyk   F. Tokarski

T. Śmiechowski   Zyg. Rotner

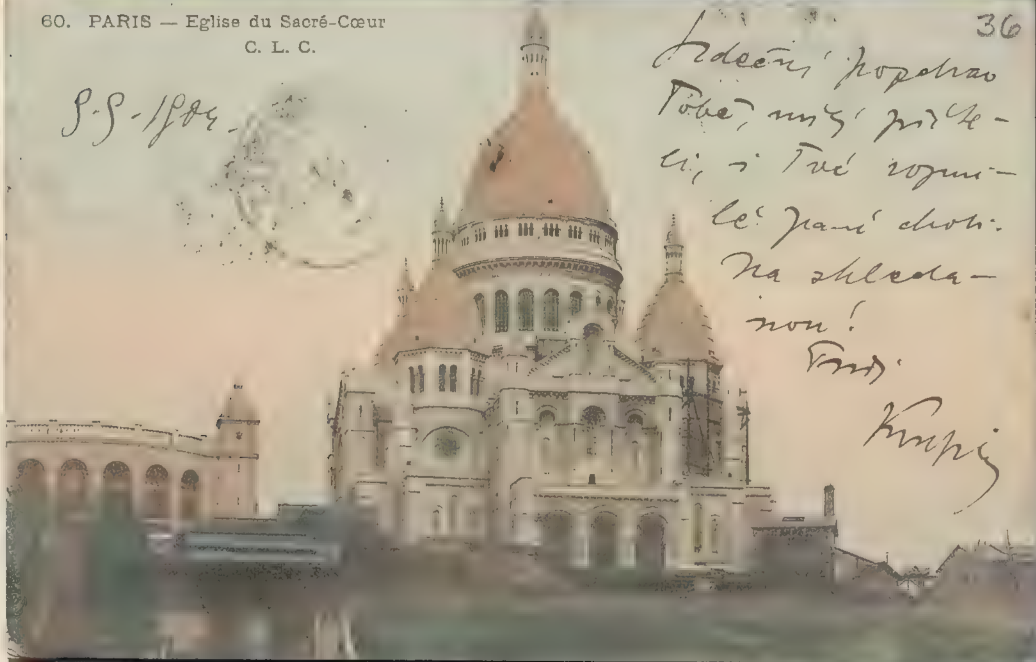
Můj drahý!

Jsme teď s ženou v Piešťanech (Pöstyén v Uhrách) a nyní se odtud podíváme (asi 1. srpna) do Zakopaného; ať-li tam Ty budeš. Piš mi sem, prosím (villa Löger), jak se máš, jak se daří Tvé milé choti, a zda pomýšlíš na výlet do Zakopaného. Těším se na Tvou zprávu a jsem pořád Tvůj upřímný

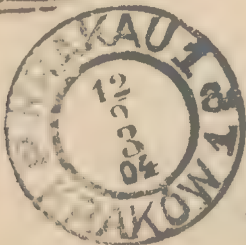
[illegible]

Srdečný pozdrav od mé ženy Vám oběma!

V Piešťanech, 18. 7. 1904.


60. PARIS — Eglise du Sacré-Cœur
C. L. C.
36
8-9-1904
Srdečný pozdrav
Tobě, milý příte-
li, i Tvé roztomi-
lé paní choti.
Na shleda-
nou!
Tvůj
Kupka

CARTE POSTALE







Pan
Zielinski
Ch. Unczan Ryder
Tomie
Chistowski
Autriche

ŘEDITELSTVÍ



KRÁL. ČESKÉHO ZEMSKÉHO
A
NÁRODNÍHO DIVADLA
V PRAZE.



Můj milý,

v příčině Tvého „Začarovaného kola" vyhledal mne nedávno p. dr. Pippich, žádaje, aby roli mlynářky dostala pí. Benoniová, a dovolávaje se v té příčině Tvého rozhodnutí. Dnes mne navštívila pí. Laudová, žádajíc taktéž o tu roli a tvrdíc, žes jí ji slíbil o banketu v hôtelu de

Jaké- kterým způsobem mohl
bych se ovšem ucházet o tu
roli pro Pí. Kunzilovou, a
neméně i Pí. Hübnerová a
sl. Dostalová měly by na
ni nárok. Poněvadž pak
některé z nich, především
Pí. Laudová, jistě Ti budou
samy psát, oznamuji
Ti zavčas, že my v di-
vadle sami ještě nijak
nerozhodli, a speciálně
Ti že jsem žádné dámě

nic neslibovàl. Mrzelo by mne,
aby byl bombardován ne-
dočkavými herečkami a tím
nabyl o celé věci jiného
názoru. Mým míněním
je, že o takovém obsa-
zování má si rozhodnouti
divadlo samo, a že všecko
zasahování at' jednotli-
vých herček, at' jejich přá-
tel a — last not least
— také autorů, resp. pře-
kladatelů, pokud nejsou

v stálém styku s divadlem a neznají tudíž dobře jeho personálu, je naprosto nevhodno. Já, pro domo mea, chci doporučit, aby roli tu hrála paní Hübnerová, což oznamuji také Tobě, jak jsem to řekl našemu řediteli.

Srdečně Tě i Tvou milou choť (také jménem své ženy) zdraví Tvůj

upřímný Kvapil

21. XI. 1904.

ŘEDITELSTVÍ



KRÁL. ČESKÉHO ZEMSKÉHO
A
NÁRODNÍHO DIVADLA
V PRAZE.



Drahý příteli,

nehněvej se na mne, že jsem Ti posud neodpověděl v záležitosti pí. Zemánkové; jednak nebyl jsem v Praze, jednak bylo mnoho starostí jiných — a zvlášť nebylo možno posud stanoviti s jistotou, pojedeme-li vůbec letos v létě několik na pohostinské hry. Dodnes nemohu tedy odpověděti se vší určitostí, ale prosím Tě prozatím, aby v tom smyslu pí. Z. dopsal a vysvětlil jí;

že na Tvou upomínci nezapomí-
nám a že dle možnosti se po-
starám o její provedení.

Hlavně Ti dnes píši o
příčině Tvého „Začarovaného ko-
la". Chceme je uvésti na scé-
nu v červnu a proto již se
k tomu chystáme. Ale teď Ti
musím povědět věc, která
Tě patrně nepotěší, ale kte-
rou povědět musím. Překlad
paní Vondráčkové – tak jak
je – potřebovat nemůžeme.
Ujišťuji Tě, že už překlad
„Naivy" způsobil mi mnohé

oblíže, a že jsem celé partie musil dát přeložit znovu — ale „Začarované kolo“, které má v originale tak skvělou a lehkou formu verše, je většinou přeloženo tak, že mu vůbec nelze rozumět. Četl jsem to již při představení v Plzni, ale svádděl jsem to na nedokonalou interpretaci; teď však, při studiu překladu s rukopisem, shledávám nemile překvapen, že v překladu Vondráčkové ztrácí se všechna gracie Tvého verše, a že jsou celé partie neproslo

nesrozumitelný. Máme-li „Začarované Kolo" hrát, musíme míti překlad ne-li ryzí, tož aspoň důkladně a nadobro zpracovaný! Pan Vondráček je zajisté výborný člověk a patrně umí dobře polsky — ale není básník, přeloží snad pečlivě nějakou veršovanou drobnůstku, ale na překlady velikých básnických děl, jakých pro potřebu scény, nestačí. Upozorňuji Tě na to nerad sice, ale dle své povinnosti s úplným důrazem. Kdyby nebyl Vondráček

ŘEDITELSTVÍ



KRÁL. ČESKÉHO ZEMSKÉHO
A
NÁRODNÍHO DIVADLA
V PRAZE.



Tvým dobrým přítelem, a kdyby mu nebyl věci jeho překládati autorisoval, nedělalo by mi to všecko tolik obtíží: objednal bych zkrátka překlad nový, snad od Adolfa Černého nebo Frant. Kvapila — ale takto musím psát především Tobě a poprosit Tě za radu. Máme-li „Začarované kolo" letos hrát, musí se záhy rozhodnout. Buď objednáme si pro divadlo překlad nový (a Tobě zaplatíme obvyklý honorář, jako všem cizím au-

torům) — anebo dáme Vondráčkův
překlad důkladně zpracovat
německému dovednému bás-
níkovi, jenž by také ovšem
musil býti na divadelním
cedulích jako druhý překla-
datel spolupodepsán. Do konce
dubna musí býti ta celá
apretura provedena, i pro-
sím Tě, abys mi hned od-
pověděl a v každém přípa-
dě vyřídil tu věc i za Jana
Vondráčka, poněvadž jest jednáme

psáno s autorem, nikoli s jeho překladatelem. Doufám, že mým rozhodnutím naší práci nezdržíš, a těším se na Tvou milou odpověď.

Jak se daří doma? Vím teď tak málo o Tobě; ani nevím, jsi-li ještě v Tomsku či jinde, a těším se proto tím více na léto, kdy se snad v Praze uvidíme. Moje žena teď trochu churaví; letos trochu málo hrála, a to jí také trochu vadí.

Líbám Tě srdečně, drahý příteli, a těším se na Tvou odpověď. Srdečně pozdravuji Tvou roztomilou choť a vzkazuji stejně srdečný pozdrav Vám oběma od své ženy.

Tvůj upřímný

Kvapil

V Praze, 29. 3. 1905.

Milý příteli,

Čekal jsem dlouho na Vaši odpověď, a protože nedocházela, dal jsem na svůj vrub upravit Vondráčkův překlad básníku Bohdanu Kaminskému, jenž je specialistou v pracech toho druhu a skutečně provádí apreturu způsobem dokonalým. Bude to vlastně překlad podstatně nový, neboť překlad Vondráčkův je přes všechnu svědomitost tak hrubý —

neochotný, že z něho nelze pořídit takového něco — ale přes to chci coram publico zachovat přesla-datelskou firmu Vondráček & Kaminský, aby to Vondráčka nebolelo. Co se týče honoráře, zaplatíme arci Kaminskému sami, a také jinak budete za-jisté i Vy spokojeni.

Piši Ti dnes v této záležitosti. Ředitel chce dát

vymluvit nějaké nové dekorace, především sál II. aktu. Prosím Tě, pošli nám hned všechny možné obrazy atd., jež máš k disposici, po případě i velkou nějakou publikaci o šlechtických sídlech v té době — nad nějakého ilustrovaného „Pana Tadeáše“? — abychom měli hodně detailu.

Mynařím bude bud' pí Hübnerová. Ti jsou tč

úvaze se ředitel takto rozhodl, a je tak nejlépe. Přijedeš na prázdniny? Copak pí. Hermanovská? Psal's jí? Očekávám Tvou odpověď, pozdravuji Tvou vzácnou ženu a vzkazuje Vám oběma pozdrav od své ženy líbám Tě upřímně. Tvůj

Kupka

21. 4. 1905.

P.S. Prosím Tě, vyšel Tvůj „Polský Betlém" tiskem? Tuze bys mi zavděčil, kdybys mi ho poslal.

DRAMATURG
NÁRODNÍHO DIVADLA

Můj drahý!

čtu právě v Národních listech, že jsi se stal dramaturgem krakovského divadla. Gratuluji především divadlu k této akvisici a přátelům polským, že Tě získal; Tobě, kamaráde, tolik negratuluji, neboť vím, že dramaturg je Prügelbub každého divadla – leda by v Krakově byly naprosto jiné poměry! A tak teď máte se Solskim ve vlastní správě přední polskou scénu v nejpamátnějším městě polském: kéž se Vám hodně,

hodně dobré daří, a zachovejte přátelský vztah svého divadla k českému umění trvale v paměti!

A teď, můj milý autore „Začarovaného kola" – co se to s Tebou děje, že vůbec našemu řediteli neodpovídáš? Už třikrát byli „Začarované kolo" hráli, ale dokud nedošla Tvá odpověď, nechtěl ředitel role vůbec rozdávat. Nepíši Ti dnes oficiálně; já to soukromě Ti povídám, že v tom Tvém mlčení tuším nějakou čertovinu, nějaké intriky, které na Tebe působily, a mrzelo by mne, kdyby to nečemu takovému dovedl

obětovat nejen naše přátelství, ale
též svůj vlastní interes.

Vlastně mne to ani netěší, žes dramaturgem, a to z principiální příčiny: chtěl jsem za krátko Tvým laskavým prostřednictvím intervenovat u ředitele Polského, zda by nemohla má žena v této saisoně u Vás vystoupit; teď, když jsi se stal dramaturgem, vypadalo by to, jakoby chci našeho přátelského poměru využít, a proto píši to jenom in margine svého listu a čekám, co tomu kořenném řeknete.

Jak se máš? Co dělá Tvá rodina? My byli v létě v Bretagni

– však jsem Ti odtamtud poslal lí-
stek – ale nazítří jsme se hu-
je smutně domů. Matka mé že-
ny, na niž se snad pamatuješ,
se nám ještě v Praze rozstonala
a zemřela po několikadenním u-
trpení. Moje žena je tím hrozně
sklíčena, a oba sedíme smutně
doma, postrádajíce drahé bytosti,
která byla naší domácnosti vším.

Prosím Tě, piš brzy našemu
řediteli. Překlad Kaminského
je znamenitý, určitě by se mu lí-
bil. Vyřiď srdečný pozdrav nás
obou své drahé ženě, pozdravuj
Golského i paní Golskou, zkrátka
i ostatní přátele v Krakově.

Líbá Tě Tvůj upřímný

16. 9. 1905. Kvapil

ŘEDITELSTVÍ
NÁRODNÍHO DIVADLA

Milý drahý,

Právě jsem četl list, jejž napsal J. Vondráček řediteli. Pan Vondráček trvá na tom, aby se na ceduli uvedlo, že překlad Tvé hry je „společnou prací F. V. a B. K.". Ale to nemůže být, protože to není pravda. V celém překladě Kaminského není jediného verše z překladu Vondráčkova a tak by si tedy mohl J. Vondráček osobovat právo na tvrzení, že překlad, jejž chceme hráti,

že společnou prací jeho s Kaminským? Uvažte jiný případ: když jsme chtěli hráti „Navždy", shledal jsem, že překlad Vondráčkův nevyhovuje všem požadavkům, a dal jsem jej Kaminskému, aby jej upravil. Kaminský skutečně zlepšil mnohé verše a některé partie (na příklad vypravování ženy v I. aktě) přeložil zcela nově. Tenkráte jsme tedy hráli společný překlad Vondr. a Kam., ač Kaminský nebyl na ceduli jmenován. Sám tudíž,

pochopit přece snadno, že na verbo-
vaném překladě je forma vším,
a je-li tato forma výhradným
duševním majetkem Kamin-
ského, nemůžeme ho přece nu-
tit, aby se o něj sdílel s ji-
nými, a p. Vondráček by měl
míti tolik vkusu, nehlásiti
se za spoluautora uměleckého-
ho díla, jehož utvoření se
nezúčastnil. Kaminský byl
ochoten, aby se oznámilo: „For-
mou originálu přeložil Bohdan
Kaminský na základě překla-
du Vondráčkova,“ při čemž
přiznával Vondráčkovi ta-
kořka víc, než mu vlastně

náleží, a žádal k tomu jen tolik, aby svolil také k vydání jeho překladu. Já sám trvám na té formě rozřešení, že divadelní cedule bude míti (dle práva) jenom jméno Kaminského, a v divadelních bulletinech že se več ta věc vyloží, aby jméno Vondráčkovo bylo s prací nějak spjato. Ale rozhodně protestuji, aby byl Kaminského překlad „Jač.-k." vydáván za společnou práci obou. Vondráček má bohužel od Tebe autorisaci a provozovací

DRAMATURG
NÁRODNÍHO DIVADLA

právo, proto si troufá tolik požadovat, domýšleje se, že bez jeho souhlasu „Jač. kolo" hráti nemůžeme. Ale tady jde o zásadní otázku, a ta se musí vyřídit. Tys autorisoval překlad, jehož my potřebovat nemůžeme, a záleží teď na Tobě, abys provedl důsledky sám. Za to, že jsme disponovali překladem páně Vondráčkovým, než jsme uznali za vhodno opatřit si překlad nový, byli jsme ochotni platit Tobě a jemu společně všechny tantiemy,

a Kaminského honorovat zvlášť. Dostane tedy p. Vondráček honorář za práci, síť jsme zpochybňovat nemohli — co chce víc?

Prosím Tě, hleď už tu mrzutou historii nějak zakoncovat. Pozdrav od nás srdečně svou milou paní, také ředitele Jolského a jeho choť.

Těším se na Tvou odpověď; líbám Tě a paní Tvoji oddaný

5.10.1905. [signature]

Jarosl. Kvapil 1. 57

DRAMATURG NÁRODNÍHO DIVADLA

Milý drahý!,

vyložím Ti všechno geneticky, a tak si snad nejlíp porozumíme. Tvoje „Začarované kolo" zajímalo mne už dávno; znal jsem je zprvu z referátů a pak – arci jen částečně – z polského originálu. Když jsme přijali Tvoje drama „Nazýdy", ptal jsem se tehdejšího dramaturga p. Liera, zda zná „Začarované kolo". On mi odpověděl, že p. Vondráček již za ředitelství Šubertova mu překlad „Z. K." zadal Národnímu divadlu, ale právě

nedostatky tohoto překladu že
byly hlavní příčinou, proč „J.
K." již tehdy nebylo přijato
k provozování. Přece později
jel jsem s Tebou, s Vondráčkem
a dren. Lippichem do Plzně
na představení „J. K." Ze scény
přesvědčil jsem se nanovo o značné
divadelní účinnosti Tvé práce
a hned jsem prohlásil, že se
přičiním, aby se hrála také
na Národním divadle. Cítil jsem
sice hned všechny nedostatky
překladu, ale mnoho jsem nevěděl

také na herecké provedení, a konečně jsem si myslil, pokud mi překlad nebude konvenovat, že jej sám upravím. Proto jsem se nerozpakoval slíbiti, že „J. h." provozovati budem. Ale když jsem se jal čísti Tonoriáchův překlad důkladně, shledal jsem, že zde nestačí pouhé korektury, nýbrž že musí býti náležitě přepracován, mnohem důkladněji, než jeho překlad Tvého „Narpěj". Nemaje tolik času, abych práci tu provedl sám, požádal jsem

za to Kaminského, a ředitel Schmoranz slíbil, že bude Kaminskému zvlášť zaplaceno, p. Vondráčkovi pak zaručeno Tvému zástupci že bude vyplácen smluvený honorář, jakobychom hráli překlad jeho. Oznámil jsem pak Tobě, že Vondráčkův překlad musí býti přepracován, a že jeho spoluautorem bude Kaminský. Ale Kaminský záhy seznal, že opravovat překlad Vondráčkův byla by věc tak nevděčná a zdlouhavá, i rozhodl se, že „J. K." <u>sám</u> <u>nově</u>

DRAMATURG
NÁRODNÍHO DIVADLA

přeloží. V jeho překladě, jejž nám odevzdal, není ani verše z překladu Vondráčkova. Proto je nemožno, aby byl p. Vondráček pokládán za spoluautora překladu Kaminského, ale vzhledem k jeho zastupitelství Triesch práv a vzhledem i tomu, smluvili jsme se, že najdeme nějaký modus, aby jméno Vondráčkovo bylo také jmenováno. Navrhoval jsem asi toto: „Veršem přeložil B. K. dle překladu F. V.". Ale když pan Vondráček à tout prix chtěl býti pokládán za spoluautora Kaminského překladu, prohlásil jsem, že se opru

vůči zlobě této nespravedlnosti, a že budu prostě žádat pravdu. Tímto způsobem jsem Ti dopsal.

Chceš vědět, jaký je vlastně překlad Vondráčkův. T. j., proč nechceme užíti z něho nějaký partií. Na to jsme vlastně nepomýšleli; zprvu jsme zamýšleli jeho překlad veskrze opravit, t. j. ponechat snad jednotlivé zdařilejší verše, aby aspoň trochu jeho práce na něm zbylo – ale když odevzdal Kaminský překlad zcela nový a to výborný, nemohli jsme přec

do tohoto překladu vnášet nedoce-
né partie překladu Vondráčkova
jen proto, aby mohlo být jmé-
no Vondráčkovo jakožto spolu-
autora jmenováno. Překlad
Vondráčkův nemá lepších nebo
horších partií: má jenom
určité niveau, niveau pilné,
svědomité, ale naprosto ne-
básnické práce – a toliž
upravit sám, že své básnické
dílo musí být básnický a
se vší bohatostí našeho ja-
zyka přeloženo.

Není třeba, aby Kaminského překlad autorisoval. Autorisaci má Vondráček, a <u>my mu za to zaplatíme</u>, poněvadž má tím jménem na to nárok. Od Tebe nechceme nic jiného, než aby ses <u>nevzpíral</u> provozování překladu, jejž jsme si pořídili <u>na můj vlastní účet</u> — a kdybys chtěl (což jistě soukromě) prokázat Kaminskému tuto ochotu, abys nic nenamítal proti tomu, bude-li chtít vydat můj překlad někdy tiskem — t. j.

DRAMATURGIE
NÁRODNÍHO DIVADLA

Milý příteli,

Je nám v divadle divno, že vůbec neodpovídáš. Nedávno sic přišel dr. Lipprich oznámit, že přichází Tvým a Vondráčkovým jménem vyjednávat, ale pak už se vůbec nedostaví – a my nevíme, co teď dělat. Či Ti již na provozování „Jač. kola" v Nár. divadle nezáleží?

Dnes Ti píši v jiné záležitosti, jakožto kolegovi dramaturgovi a předsedovi jakožto příteli. Mnoho se

už několikrát o tom, aby moje
žena jela do Polska hrát,
a teď mi na tom zvlášť
záleží. Vždyť u Vás vůbec
nemají ponětí o moderním
českém umění hereckém,
a já jsem přesvědčen, že
by moje žena měla v Kra-
kově i Lvově veliký úspěch.
Prosím Tě, promluv o tom
s přítelem Solskim! Byl
bych tuze rád, kdyby ji po-
zval, a jsem přesvědčen, že by

Ale nepochodit. Jena by teď mohla
přijeti kdykoli, třeba hned, ne-
bo později po masopustě.
Co má na repertoiru? Dopo-
menu ji je Shakespeara 1.) Ofelii,
2.) Večer tříkrálový (Violu i Se-
bastiána) 3.) Zimní pohádka
(Hermionu i Perditu), z Ib-
sena 4.) Noru a 5.) Ellidu
(„Frau vom Meere", v kteréžto
roli měla právě kolosální ú-
spěch), 6.) ovšem Na zawsze,
po případě může 7.) Oblaka,
8.) Marii Stuartovnu 9.) Jošin

v Karikaturách 10.) Les deux
écoles 11.) La moglie ideale
(Praga), H. Holzbachtěl něco
ze Zeyera, tedy 12.) Sulamit
a 13.) Mahulenu, mimo to
z Ibsena ještě 14.) Rebekku
Westovu — atd. Prosím Tě,
vyřiď to Zolskému, jestli zo-
zdravuji, vzkazuje i jeho
choti srdečný pozdrav. S
Tvou milou chotí oba srdečně
pozdravujeme, a Tě jsem zcela
Tvůj

Kvapil

3. 1. 1906.

Nezapomeň mi psát!

J. Kvapil

57

V Praze 26. 10. 1914.

Drahý příteli,

Ze včerejších novin jsem se dověděl, že dlíš v Pardubicích, a dnes se i dočítám Tvého sympatického projevu pro česko-polskou shodu. Buď mi srdečně vítán v Čechách, třebaže je chvíle tak smutný a hrozivý! Těším se a věřím napjato, že se podíváš taky také k nám, do nedaleké Prahy, kde máš dobré přátele, a kde vše Tebe zvlášte-

jí rád uvítal a bratrsky polí-
bil. Přijeď jistě a pobuď s
námi – máme si mnoho co
povědět! Je zde v Praze hojně
Poláků – mimo jiné i přítel
Rygier – ale neviděl jich mno-
ho, a při tom bolestně slyším,
že někteří z nich si v pol-
ských novinách stěžují, aniž
by pověděli, co se jim v Pra-
ze nelíbí. Naše srdce je poste-
stále otevřeno všem Slovanům

bez rozdílu, a bolelo by nás, a-
byste Vy Poláci ze svého po-
bytu v Čechách nabývali do-
jmu opačného. Jde však o do-
brou vůli a pochopení také
z polské strany, a bohužel
se dovídám, že tady Poláci
dávají svoje děti takořka
šmahem do škol — německých.
Ale proto Ti nepíši: chci Ti
jen pověděti, že Ty jako vy-
nikající syn polského národa,

dlící ted na české půdě, můžeš
a vlastně máš příspěti svorně
s námi k utužení a nikoli k
rozbití našeho slovanského bra
terství. Přijeď, drahý příteli,
jaký do Prahy – těším se
na Tebe s dávnou oddanností! Jsem všecek Tvůj nej-
upřímnější

Jaroslav Kupka

Velectěný pane doktore!

Na zítřejší úterek slíbil Dite mi návštěvu. Nepotřebuji podotýkati jak že na ni těším.

Umluvili jsme si že Vám dám zprávu v kterou hodinu mne na jisto zastihnete doma. Ráno mám zkoušku, večer jsem pozvána do známé rodiny. Zbývá mi tedy doba (9/II) mezi 4–5 hodinou odpoledne.

Se srdečným pozdravem

II/1907 Marie Laudová Hořicová

Praha II. Palackého nám. č. 359.

Kochany Panie,

Pan dyrektor Schmoranz przysłał mi książkę „Zaczarowane koło" mające się w tym sezonie grać na naszej scenie!

Łaskawy Pan, kiedy był w Pradze obiecał dla mnie rolę Młynarki. Niezmiernie

się cieszyłam na tę
rolę o której mi już
Żelazowski mówił,
że bym ja miała
grać względem na
usposobienie talentu
mojego do tej roli.
Pan dyrektor Żelmo-
wicz i pan dramaturg
Kwapil zupełnie się
z tem zgadzają. Dziś
mnie o tem pan
dyrektor mówił.
Dla tego pozwalam

sobie tworzyć Pana ale
napisał mnie się podług
życzenia Pańskiego
że mogła bym grać
tę rolę.

Pozwalam sobie
przysłać krytykę
o sztuce Lero gdzie
ja grałam rolę po-
dobną do roli
Chłynarki.

Z tego może Pan
sobie wyobrazić że
Chłynarkę odegram
w intencji autora.

tem więcej, że jestem
sama zachwyconą tą
wspaniałą poezją i
w roli tej się kocham.
Piszę dlatego, że mnie
p. dyrektor powiedział, że
inna dama się stara
aby ona tę rolę dostała.
Przesyłam Panowi
mój feuilleton polsko-czeski,
który był w Národních listech
może Pana zainteresuje.
Łącząc wyrazy pełnego
szacunku pozdrawiam
Pana serdecznie
jako uprzejma

1904 8/12 Marie Laudová

adres: Praga II – 359. Hořicová

V Praze, 12. dubna 1904.

Velectěný pane!

Snad se Vám zdálo neslušností, že jsem za Váš milý dar ani slovem se nepoděkoval. Ale tou dobou, kdy jste mi poslal „Zaťas-kolo", četl jsem právě korekturu svých několika essayí a tou chtěl jsem se Vám na vzájem odvděčiti. Myslel jsem, že to bude dříve, nežli [illegible] dnes; než tiskárna se zdržela.

Děkuji Vám ještě jednou srdečně za Vaši
knihu, kterou jsem rád četl a z níž
Váš příběh, těžký a převážně známý jsem
více z originálu poznal. Kvapil i
Jirásek stejně jako já si v ní libovali
a Kvapil ještě pomýšlí Vaši pohádku
převésti na naše jeviště.

Mnoho a často vzpomínáme zde
ještě chvil s Vámi mile zažitých
a bolívá, že nebyly poslední. Mne
i ženušku velmi lákalo o velikonocích
jako minulých zajeti si do Krallova;

Bohužel mi moje práce nedovolily se z Prahy vzdáliti. Ale jenom půjde jen svou povahou a s Kalkovou a u Vás se rozhodně objevím.

Kdybyste četl tyto moje knížečky, prosím, abyste uvážil, že skoro jsou psány hlavně proto, aby šířily všechny naše prostředky a prameny k úplnému porozumění a zájmu o naše umělce a umění. Nic víc. Jiného poslání nemají.

Srdečně Vás, drahý pane, zdraví

Váš upřímný

Karel Zmodl

M

64

Praha, 11. dubna 1907.

Mnoho vážený pane,

H. Kvapilová zemřela! Víte to? Zemřela nejen náhle, ale pro všechny neočekávaně. Ve čtyři ranních hodinách. Všichni jsme nesmírně vzrušeni touto ranou a tisíce a tisíce lidí včera na pohřbu ukázaly, jak daleko probila svým uměním.

Vydáme o ní knihu. A. Jirásek, K. Mašek a já; knihu její památce

a jejího umění. Ne nemravy a anekdo-
ty o ní, nýbrž řada vybraných
spisovatelů a umělců bude psát
o ní jako umělkyni a ženě, a jak
s tím souviselo. Chceme, aby
v knize bylo fixováno a objasněno
její umění, jak to je slovem možno.
Chceme míti o ní knihu, která
by byla i pro budoucí pokolení
zrovna historickým dokumentem
o této průzračné umělkyni a ženě.
A proto Vám, drahý pane, píši.

Přál bych si míti při knize také od Vás nějakou stránku (3–4), abyste nám napsal, jakou myšlenkou jste při ní sledoval a viděl, jak Vás. Vaši „ženu" pochopila a interpreto-vala, jak prožila bolestnou tragiku ženy a Dolly.

Prosím Vás o to snažně. Ne o pojednání, nýbrž o vyznání a vylíčení impresse básníka, otce a člověka. Neodepřete mi to. Pěknou odpověď co nejdříve a potom brzo živý

Příteli.

Vaši milou choť pozdravuji, Vaše dítky líbám a Vás s vroucím srdečným líbáním, vzpomínaje zase na chvíle u Vás strávené!

Váš upřímný

Karel Zmáell

Vysoce ctěný pane Doktore!

Hodlám přijeti se ženou v pondělí 27. tm. do Krakova po 8 hod. večer, ve 28. a 29. dopoledne chceme věnovati Krakovu a Wieliczce, poněvadž jsme ani Krakov ani Wieliczku dosud neviděli a 29. ve středu odpoledne dovolil bych si učiniti Vám a milostivé paní svou návštěvu v domě, těšíce se co nejvíce na Vás, na poznání Vaši ctěnou domácnost. Chceme podívati

znamenitého polského dramatického básníka, k němuž chováme vřelou sympatii ve jeho půdě domácí, v ovzduší jeho domácnosti; v němž rodí se mu kouzelným proutkem jeho poesie a fantasie čarovný ráj vidin a postav, v dramatickém splývání dějů a vášní, tvořícím celý jeho vzletný svět poesie.

Prosím, abyste vyřídil milostivé paní mé uctivé poručení a od ženy srdečný přátelský pozdrav. Je-li Vondráček již u Vás, prosím srdečně ho zdravíme.

Vám pak, vysoce ctěný pane Doktore,

jsem s poručením od ženy v upřímné
přátelské oddanosti vždy Váš

J. [illegible]

Chrudim 24/7 1903

V čtvrtek 30. o 10h 25m. dop. bychom
z Krakova odjeli do Zakopaného.
Děkujíce Vám za Vaši pozornost s polskou
publikací, s vřelým díkem s prosbou,
abyste přiložený výtisk laskavě při-
jal jako bezcenný dárek a památku
z řad českého Sokolstva.

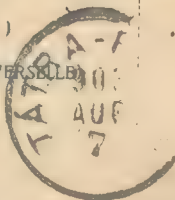


LEVELEZŐ-LAP

(CARTE POSTALE – POSTKARTE)

EGYETEMES POSTA EGYESÜLET (UNION POSTALE UNIVERSELLE)





Zielonki

Vysoce ctěný příteli!

K dopisu svému přikládám tento list, abych ještě jedenkrát Tobě a roztomilé Své choti řekl, jak mně srdečně se nám to u Vás, ve Vaší rozumné domácnosti líbilo, jak vůbec vzpomínáme na Vaše vzorné pohostinství a jak ze srdce jsme Vám povděčni za všechnu Vaši laskavost, kterou jste nás po čas pobytu našeho v Králové a u Vás vpravdě zavázeli. Cením si toho nejvíce z celé své cesty, že jsme Vás a Vaši ladnou domácnost poznali a s Vámi celou Vaší se spřátelili.

Mnohých jsem tenkrát dojmů jsme nasbí-
rali, jsouce v dalších nás cestě Tatra-Lomni-
cí, Tatra-Füreden (Smokovcem)
a na Štrbském jezeře, s výpravou na
Polský hřeben, k Popradskému jezeru
a na Osterovu, pak na Balatonském
jezeře (výletem z Pešti), ale nemůžeme
zapomenouti Vaší (Zátkovy) a především
nezapomenutelně přívětivé poetické a lásky
plné ovzduší Vašeho domova, Vaší
útulné domácnosti, jejíž nejlaskavější
ozdobou je liberální, věrná a roztomilá
Tvá choť a jsou roztomilé dítky Vaše.
Tvůj poslaný recept MUDr. Pečírky,
universitního professora v Praze jako
osvědčený pro mou choť je nejlépe

Doporučuji:
Přikládáme své podobizny pro Vás a
prosíme, abyste je laskavě přijali ke
vzpomínce na Vás, milým příchodem k nám
oddaní čeští přátelé. Uctivými pozdravy
políbením velmožné paní Jadwize a
s vřelým poručením nám drahé rodině
Tetmajerově jsem Tobě zavázaný

Dr Karel Pippich

Chrudim 21/8 1903

Budeme se stále a co nejvíce těšiti na
Tvůj příjezd sem do Čech a zvláště
návštěvu u nás. Též se Vám musíme za
všechnu laskavost Vaši plně odvděčiti!

Drahý příteli!

Srdečný dík za milý list Tvůj i pozvání do [illegible]. Dnes již v rychlosti sděluji, že po osobní mé intervenci u ředitelstva Národního divadla v Praze, kde jsem sám předčetl a vykládal celý děj i dojem Tvého dramatu. Na zprávu, jak jsme já i žena [illegible] v Kokosovém [illegible], byla hra tak ihned ku provozování na Nár. divadle přijata a již dramaturg spisovatel Kvapil, který sám také ihned drama pročetl, projevil se doslova

tedy: je to vskutku krásná, silná
práce, v níž se mi zvlášť líbí ma-
hutný výraz národního citu." Ke
maturitě: ředitel obrátil se na mne
s požádostí, aby některá místa
v překladu Vombečkově, která pří-
kladem jsou uvedena, se velice dobrý
byla změněna, poněvadž je v nich mluva
[illegible], tj. poněkud ~~tvr~~ tvrdá
tak že by ji ještě dobře, plynně a
srozumitelně zněla. Vyjednám
v ohledu tom, až třeba, s Vombečkem
samým a až přijedeš sem k nám, o
všem jakož i o otázce honoráře se

jistou dohodnem. Napiš mi též pro-
sím, kdy se jistě přijedeš. V Praze
chtějí též tebe pozdraviti, zejména
několik literátů našich a mezi nimi zej-
ména též spisovatel a dramaturg
Jar. Kvapil jakož i ředitel Nár. di-
vadla Schmoranz. Já tam si jistě
pojedu také. Prozatím uctivé poroučení
a políbení ručky vysoce ctěné paní
Jadwize a upřímný srdečný pozdrav
Vám oběma. Až v Chrudimi budeš
nevím, zda s tvým hostem se. Nej-
srdečněji tě pozdravuje vždy Tvůj

Karel Pippich

Chrudim 8/9 1903

Drahý příteli!

Vřelý dík za laskavou bohatou zá-silku Tvých literárních prací pro-střednictvím Friedleinovým. Způso-bil jsi mně a mé ženě velikou radost. Vydání Tvých znamenitých děl je velice sličné. Zejména poslední Tvé Poezye a Krakowskie Koło se zdařilým por-trétem Tvým od Wyspiańského se nám co nejvíce líbí. Bude nám to vždy cennou památkou na Tvé přátelství.

Sedím teď na sněmě Království českého v Praze zaměstnán od 9 hod. dop. do 6. večer, den co den, zejména jako člen roz-počtové komise, ku které jsem přikázán,

Je to neveselé pozorujícímu zaznamená-
ní: bohužel při vší intensivní práci
neplodné a bezvýsledné, jako vůbec
politické práce při zbědovanosti řad
poměrů v Rakousku a při bezcharakter-
nosti a komediantství celého života
politického je nicotné. Ale práce
musí býti konána. A tak vleču
se s ním, konám svou občanskou po-
vinnost, ale s trpkostí v duši, bez-
Dostává se stále více blednoucím a
chřadnoucím idealismem své bytosti.
Jen vzpomínání si vyhledávám svůj
pohádkový svět ideálů. Tak aspoň

74

vždy do temných mrazivých stínů nespadá, kterýmž vyprchalo světla a tepla.

Budu se snažiti za svého pobytu zde, aby uvedení Tvého dramatu Na Kavarně stalo se najisto v první polovici prosince. Teď píši také již Bedřichovi do Plzně, aby tam připravil reprisu Kráčenovaného Kola. Budeš při- nuciti vše zaříditi tak, aby jsi mohl přijeti na několik dní, navštíviti nás v Chrudimi (a vezmi se Vondráčka v Obrvsti), súčastniti se premiéry Na Kavarně ve Dvoře a reprisi Kráčenovaného Kola v Plzni a tak potěšiti

všechny mé české přátele. Vzpomí-
náme přece se známou Vás, ve
Vaši domácnost a ve Vaši přátelskou
snahou oddanost! Milostivé Paní
choti líbám, uctivě ruce a Tebe
co nejsrdečněji zdraví vždy Tvůj

Dr Karel Pippich

Praha 9/10 1903

Drahý příteli!

My chrudimští ochotníci hrajeme Tvé drama „Na úsvitě" (Na [illegible]) v překladu Vondráčkové v pátek, dne 5. ledna na jevišti zdejšího městské-ho divadla v tomto obsazení: Mě-žena hraje paní [illegible], Jul [illegible] Chalupa, muže ředitel zdejšího průmyslového musea Pošta, kněze a p. Hernbeck sluhu. Hra bude v dekoraci úplně pečlivě vypravena a prosíme jen, jak si již Vondráček dopsal, o laskavé brzké poslání a d. půjčení nějaké reprodukce kreseb

Grottgerových, z kterých by zejména
ústroj mužský i ženský dobového
rázu, i národní svéráznosti byl patrný.
Napsal jsem do zdejších novin před-
běžnou zprávu o hře, kterou jsi zaslal.
Doufám, budeli nám při provedení štěstí
přáti, že úchvatné Tvé dílo bude pů-
sobiti také na naše obecenstvo hlubokým
dojmem. Naše chrudimské obecenstvo
je pro poslech dramatických děl ji-
stě velice vyškolené a cení každou
subtilnost a každou nuanci s opravdo-
vou vnímavostí!
Jménem své ženy i jménem svým pro-
Tě, drahý příteli, co nejsrdečněji [illegible]

premiéře Tvé hry ve České půjde do
Chrudimi a do naší domácnosti. Kdyby
to bylo možné, aby [illegible],
Tvá choť přijela s sebou, byla by nám
jako by [illegible]. [illegible] se
s Vondráčkem, jak se o Tebe [illegible]
o Vás obě rozdělíme. Myslím, že by se
to dalo zaříditi velice vhodně tak,
abys zde byl přítomen při své premiéře
abychom pak s Tebou jeli do Plzně, kde
bychom promluvili; aby byla vypravena
reprise „Začarovaného kola“ a abys
pak se súčastnil provedení hry „Na
vždy“ ve Národním divadle v Praze.
Podle poslední zprávy z Prahy dostali
„Na vždy“ V. 17. ledna. Napíšu dnes ještě
na ředitelství, abych se dověděl určitě.

Den, kdy Ta vždy bude od Nás Ti-
vaste krásno.
Ve svatkém vánočním přeji Tobě a Tvé
rodině to nejlepší! Budiž Vám ve
všem světlé a zářivé! Odměny vůbec
pocitem Tobě i pozornit do života. Všech-
vým poroučením milostivé paní a nejsr-
dečněji Tebe zdraví a líbá Tvůj

Karel Pippich

Chrudim 23/12 1903

Drahý příteli!

Konečně je ustanovena premiéra Tvého dramatu, a sice v Národním divadle v sobotu, dne 6. června. Osobně jsem vyjednal s ředitelstvím v Praze, než tak, že přijedeš ve středu 3. června večer do Prahy, ve čtvrtek 4. a v pátek 5. zúčastníš se zkoušek a 6. představení. Ve čtvrtek 4. dána jest do repertoiru Kovařovicova opera „Psohlavci", v pátek 5. p. m. Jiráskovo drama „Jan Žižka", abys tyto původní hry poznal [illegible]

6. po představení bude přátelský ve-
čírek pořádaný Švandou, Slovan-
ským klubem a polským „Ogniskem".
Já se ženou přijedu na premiéru do
Prahy tedy v sobotu 6. V neděli 7.
zůstaneme s Tebou v Praze. V pondě-
lí 8. pojedeme do Plzně, kde bude
repríza „Začarovaného kola". Dne 9.
pojedeme z Plzně zpět a přímo až k nám
do Chrudimi a pak pobudeš několik
dní u nás v Chrudimi a u Vondráčků
v Chrasti. Uznáš, že tento itinerář
nejpraktičtější, ale samozřejmě z vážných
příčin je i jiný pořad možný.
Těšíme se co nejvíce na Tebe a na příchod

premiéru. Bude velice příjemno
jsem přesvědčen, i bude působiti
hlubokým dojmem. Odepiš mně pro-
sím hned, jelikož jsem tak zrozuměn
jak Ti to píšu. Od ženy nejsrdečnější
poroučení Tobě i roztomilé Tvé choti:
já líbám ruku milostivé paní a
jsem s vřelým políbením věrný Tvůj

Karel Pippich

Chrudim 28/1 1904.

Drahý příteli!

Neobdržel jsem od tebe od tvého od-
jezdu z Chrudimi žádného lístku až
nyní došel milý tvůj list. Doslechl
jsem jen, ač jsem od té doby se tebou ani
s Vondráčkem nesešel, že milovaná
tvá ženuška je nemocna. ~~Bl~~ Bližší-
ho nebylo mně nic známo. Byli jsme
oba zprávou velice zarmouceni.
Měli jsme za to, až přijedeš domů, s
Jozouškem k radostným dojmům, že
když přijme Tě tvá [illegible], útulná
domácnost a svou něžnou péčí

a že budeš v domácím tomto ovzduší vše ještě znova ve vzpomínkách prožívati. Tím více je nám líto, že tato radost Tvá byla zkalena. Pokaždé píšu jim zprávu Tvou, že jejich [illegible] – že se poznamila Tvá choť přijela a poměrně v krátku zotaví! Ubohá věru potřebuje již velice a přejeme jí z celé duše, aby zase úplně byla zdráva, aby teď v lásce k Otci a Dětem a v plném rozkvětu mládí a zdraví žila jen ve výsluní štěstí!

Nevím teď nic, zdali, [illegible] kdy by Národní divadlo vypravilo „Čarovné Kolo“. „Navždy“ se pilně hraje po celých Čechách. [illegible] celé [illegible]

ochotnické spolky se chopily této hry se zvláštní chutí a zajisté všude má práce na venkově skvělý úspěch. Ohlasů Začarovaného kola se snese teď při svém pobytu v Praze, kam na velikonoční svátky se ženou odjíždím — při čemž účastujeme se oba velikého hudebního festivalu jako členové zdejšího hudebního spolku Slavoj — u ředitele stát. Nár. divadla porozhlédnu, po případě věc tu popoženu.
Těším se co nejvíce na Tvé sebrané studie, které vydáváš do tisku a které budou mi jistě četbou co nejpoutavější.
A co dramatického máš teď v práci?
Vzpomínáme často na Tebe a na Tvůj pobyt v Chrudimi s upřímnou přátelskou

oddanost! Jsme zdrávi. Líbám Tvé roztomilé, slíčné choti ručku a celuji Tvé roztomilé dítky. Od ženy Vám oběma srdečné poručení a políbení! Vřele Tě zdraví a líbá vždy Tvůj

Karel Pippich

Chrudim 1/4 1904.

Drahý příteli!

Dne 23. června b. m. byla z Chrudimi expedována zásilka na Tvou adresu do Kralova – Tvou dráhou jako nákladní zboží a jest můj a ženin dárek pro Tebe a pro rozmilou Tvou choť, skříňka v českém slohu zhotovená podle vzoru skříňky v našem průmyslovém museu, která se Ti tolik líbila. Má to býti malá přátelská upomínka na Tvůj pobyt zde u nás v Chrudimi, který chováme stále ve světlé paměti. Poněvadž od zásilky uplynulo již 20

dní a nedošla zpráva, že bys byl
taktéž obdržel, dotazuji se, zdali
zásilka správně došla. Neli musil
bys taktéž reklamovati v Králové-
Leží před se dráze. Zásilka byla ve
zdejším nádraží severozápadní
dráhy (österr. Nordwestbahn)
nákladní list č. 861 frankovaně.
Vzpomínáme často na Vás s láskou
kterak odjíždím já i žena do Prahy
a odtud se sokolskou výpravou do
Lublaně. Tak podstoupíme odtud
malou cestu asi 14 denní! Milostivé
paní mé uctivé ruky políbení a od

ženy srdečné poručení. Tebe oba co nejsrdečněji objímáme a líbáme.

Vždy Tvůj

Karel Pippich

Chrudim 13/7 1904.

VESELÉ VÁNOCE

WENIG





UNIE Praha

Chrudim 22/12 1900

Přejeme ze srdce veselé a šťastné vánoce Tobě, rovněž Tvé paní matce a Dětem. Vzpomínáme na Vás ve věrné vděčné oddanosti.

Karel a Antonie Pospíšilovi.

Dopisnice.



Wysoce Zacny

pan prof. Dr Lucyan Rydel

dyrektor

Teatru m. Krakowa

Lwów

teatr miejski



Chrudim 12/2 1905

Drahý příteli!

Byl jsem srdečně potěšen z milého Tvého listu a z jeho sdělení. Tak dlouho jsi se odmlčel a neměli jsme žádných zpráv ~~o~~ o Tobě a Tvé milé rodině. Ale teď dočítajíce se z Tvé [illegible] práci s výpravou Polského Betlému pochopujeme, že jsi neměl ani času ani chuti ke korrespondenci. Máme z toho upřímnou radost, že se Tvá práce opětně tak zdařila a že stvořený Tvůj „Betlém polský", jak se z četných referátů dočítáme, měl tak krásný úspěch. Ten byl ovšem notně zasloužen

a získal jsi mnoho, ale za to byl
umělecký zdar Tvého díla tak silný
a pochvalný. Gratulujeme Ti, já i žena,
co nejsrdečněji.
Jsme zdrávi. Syn Jaroslav je v prvém
roku práv na české universitě v Praze
a oba s ním do Prahy zajíždíme.
Milada pomalu matku přerůstá.
Opětně jsem jednal v Praze s ředitelstvím
Nár. Div. stran Tvého Kočičínského
Mola. Kdy se určito se ... bude, není
ještě ustanoveno, ale musí to býti
k létu tohoto roku. Budu stále na to
naléhati. Co týče se obsazení úloh,
dovoluji se ... paní Kaudové - Hořicové
toho, což jí vylovně slíbil, že ona bude

mlynářku. To též tvrdila mně při jistém
rozhovoru Tonička, když jsme byli
v Plzni, byli jsme shodnuti v tom, že
mlynářku má hráti pí Benoniová.
Snad by bylo dobře a pro prospěch hry
samé, když bez toho se zavedlo v po-
slední době v Nár. divadle alternující
dvojí obsazování hlavních úloh, aby
obě dámy pí Laudová-Hořicová i pí
Benoniová mlynářku hrály střída-
vě. Obě, každá po svém způsobu, budou
ji hráti velice dobře.
Velice jsme potěšeni zprávou, že as přijedeš
pak zase do Čech, více navštívíš. Těšíme
se na Tebe co nejvíce a zveme Tě do domácno-
sti své! Rozumí se samo sebou, že by
naše radost ještě se zvýšila, kdyby

Tvá roztomilá choť mohla přijeti s sebou. Bohu díky, že je opět zdráva a jak píšeš, dobře vypadá! Snad by se pomocí Tvé rozumné [illegible] dala věc přece [illegible] tak, že by příště Tvá mohla odjeti a vypraviti se s sebou do Čech. Ta by byla milá ve vřelé [illegible] přátelské oddanosti, zvlášť též proto, v rodině naší.

Právě teď odjel od nás tenorista Florjanský, který zde zpíval „Dalibora". Byl po dva dny hostem naší domácnosti. V rozhovoru s ním jsme vzpomínali vůbec na Vás a na náš pobyt v Polsce zvlášť pak v Krakově, Toruni a v [illegible]. Drahou Tvou ženušku i děti líbáme. Žena Tebe mnohokrát zdraví a já objímaje Tě v duchu jsem vždy Tvůj Karel [illegible]

Drahý příteli!

Promiň, že teprv dnes odepisuji na Tvůj milý list. Musil jsem, již teď již po 6 nedělích se vrátiv z Prahy, dopsati nejdříve Vondráčkovi a obeslat ho do Chrudimi minulou neděli k účetnímu jednání. Mezi tím jsem jednal s dramaturgem Kvapilem. Když již celá ta affaire vzhledem k skutečné nemocnosti a pedantství mojí správy divadelní vzp. vlády kliky paní Kvapilovy samozřejmě dostala se do takových kolejí, hleděl jsem prostředkovati, aby Tys tím netrpěl a aby znamenité Tvé práce [illegible]

vané Kolo" se na jevišti Nár. divadla do-
stala. Vyptával jsem se všeho lidu, že již ny-
nější nemožnost provedení toho musí a to
právem a zalebil jsem se Vondráčkovi, aby mi v
krajnější povolnosti se své strany provedení
umožnil. Nacvičený překlad, že již pře-
klad od Kaminského s použitím překladu
Vondráčkova" měl být zamýšlený, kdyby
nebyl další Mimerovi, vydání překlada-
telem. Vondráček obdržel od Nár. divadla
za svůj překlad 250 K a od nakladatele
Šimáčka zálohu 100 K na vydání překlada-
telem, v nimž tenkráte v předpokladu, že
v "Kačerovaném Kole" bude se hráti na Nár. di-
vadle v překladu Vondráčkově". Teď ovšem

Šimáček překlad Vorlíčkův nevydá, tedy se Kačerovo kolo bude hráti na Národním divadle v překladu Kaminského a Vorlíček musí začátkem 100 K vrátit, jakož i ztrácí úplně možnost dalšího provozování svého překladu. To je pro něho bolestné a proto je rozčarován. Proto též mé prostředkování nemělo žádného výsledku. Shodli jsme se s Vorlíčkem na tom, abychom s celou akcí počkali do příštího léta, kde pravděpodobně nastane úplná změna s divadelním režimem. Pak se o to postarám, aby se Tvá hra vypravila s jakýmsi překladem a s jakými medailami to jest nevím, ale odstoupil Schmoranz, který Vorlíčkovi napsal několik ze svých dopisů, myslím, že vše půjde snadněji a Vorlíček se i s jiným arangementem spokojí.

Překlad Vrchlického je až na jednotlivosti, které se snadno opraviti dají, velice dobrý, vzletný a věrný. Kaminský sice překládá básničtěji, ale nedbá příliš věrnosti a přiléhavosti překladu (a zná z jiných mnou známých nepřekladů — jeho překlad Kecer. Ale o tom nevím). S jistotou jsou díla Kaminského mělčejší a plynnější, nežli Vrchlického, ale Vrchlického dílo je také pro dobré a srozumitelné, zvláště co se postavení. Je to jen nedůvěrnost ze strany přítelstva a rozjitření kamarádů Kaminského, co dalo podnět ke celému konfliktu tomu. Ve dvou obsah takto čistí, laskavě jako důvěrný pro sebe. Sleduji vždy veškeré zprávy o Tobě a Tvé stále horlivé a znamenité činnosti s upřímným zájmem. Od nás nejsrdečnější pozdrav Tobě i roztomilé Tvé choti, které ruku

Fuchsovi ruku líbám. Tebe vřele pozdravuji a s Bohem objímá věrný Tvůj

Praha 24/11 1905

Karel Pippich

Chrudim 23/10 1914.

Drahý příteli! Prosím, abys nezapomněl na svůj slib, že nás s celou svou rodinou navštívíš v neděli 25. t. m. na celý den. Přijeďte dopoledním vlakem 10 h 33 m, budete u nás u obědu a odpoledne a zpět jet nejpozději vlakem 6 h. 15 m odp. Očekáváme Vás na jisto a těšíme se, že [illegible] co nejvíce u Vás, zejména i moje žena, která Vás co nejsrdečněji zve. S vřelým pozdravem a políbením

Karel Rypáček.

Nakl. Josef Schütz, Chrudim.



Vysoce ctěný

pan Dr. Lucyan Rydel

professor, spisovatel

t. č. v

Pardubicích

u p. knihkupce [illegible]

7844


CHRUDIM. — Hvezdárna.

DOPISNICE KOMENSKÉHO.

[illegible]



Chrudim 7/4 1915

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Váš Dr. [illegible]

Vysoce ctěný

pan Dr. Lucyan Rydel

professor, spisovatel

Praha Král.

V. Vinohrady Brandlova

ul. č. 5.

39



Chrudim 20/VIII 903.

Wielmożna Pani!

Wróciwszy z podróży chcę spełnić, com szanownej Pani przyobiecała; przysyłam więc szanownej Pani receptę na pigułki. Pigułki trzeba koniecznie brać codziennie: zaraz po obiedzie po 2.
Jak już szanownej Pani opowiadałam, są pigułki znakomitym środkiem dla wzmocnienia sił. Życzyłabym Kochanej Pani, aby lekarstwo to miało dla szanownej Pani taki skutek, jak dla mię. Trzeba dodać, iż z początku czuć po pigułkach

ciśnienie w żołądku; później wszak przyzwyczaiłam się do tego.
Po wyjużyciu dwóch pudełek pigułek już czułam ogólne wzmocnienie i postrzegłam, że szybko tyję. —
Ciągle z mężem wspominamy bardzo pięknych chwil w miłem towarzystwie. Dziękuję szanownej Pani i Panu Drowi za uprzejmą gościnność i (za) wszystkie miłe usługi. Bardzo będzie nam przyjemno zawsze wspominać szanownego Państwa.
Łączę wyrazy głębokiego

szacunku i pozdrowienia od
mnie i od mego męża

Kreślę się
Ant. Pippichová

Chrudim 19 $\frac{27}{8}$ 05.

Czeska Praga 4./II. 04.

Wielce Szanowny Panie Doktorze!

Będzie nam bardzo przyjemnie, jeżeli Wielce Szanowny Pan Doktór zrobi nam zaszczyt odwiedzeniem nas dziś, choćby na chwilkę, na szklankę herbaty.

Ponieważ jednakowoż wiemy, iż Wielce Szanowny Pan Doktór nie jest zawsze panem swego czasu, dlatego tyż nie wymieniamy godziny, zaznaczając, że od godziny 3. po poł. jesteśmy w domu aż do samego wieczora.

Wielmożny Pan Doktór prawdopodobnie będzie na obiedzie u Państwa Kwapilów, z tamtąd

więc ma Wny Pan tylko parę kroków do stacji tramwaju „Karlovo náměstí. Česká technika." Jeżeli Pan Doktór wsiędzie do zielonego tramwaju jadącego na górę (ulicą wprost od tej którą Wny Pan dojdzie od Państwa Kwapilów do „Karlovo náměstí") wtedy to Wny Pan jedzie bez przesiadania aż do stacji „Chodská ulice." Ulica ta je przy wysiadaniu w prawo i tą Wny Pan dojdzie aż do parku, w prawo za róg i 2. dom od rogu jest № 17. Załączam mały plan, bo jestem pewny, że niebardzo jaśnie się wyraziłem.



Cieszymy sie, że będziemy mogli mieć zaszczyt witać takiego gościa w swojem skromnem mieszkaniu
Z najserdeczniejszemi ukłonami i pozdrowieniami

Anna z Grzesiaków Prusikowa   Dr B. Prusík

PŘÍTEL DOMOVINY
LEVNÁ ILLUSTR. KNIHOVNA
POLSKÁ KNIHOVNA
SVĚTEM

Dr. B. PRUSÍK.
Praha-Vinohrady [illegible] (Austria).
Telefon 1325.

Kochany i zacny Przyjacielu!

Dziękuję Ci za drogocenny Twój podarunek, który nam zawsze będzie bardzo miłą pamiątką na Twoją, drogi nasz Przyjacielu, obecność między nami. Mogłeś zupełnie jak Caesar lakonicznie zadepeszować do zacnej Twej małżonki: Veni-vidi-amatus sum... Ty wiesz dobrze, jak głęboko i jak szczerześmy Ciebie wszyscy zaraz pokochali! Więc jeszcze raz najserdeczniej Ci za miłe wspomnienie dziękuję a przepraszam, że nie jestem w stanie drewanszować Ci się, jak bym życzył.

Wysłałem wczoraj N° „Českých Květů" do których już parę lat piszę recenzje teatralne.

A jeszcze mam k Tobie wielką prośbę:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

otóż prosi mię dziś redakcja „Ottova Slovníka Naučného" żebym do następnego zeszytu napisał Twoję i Twego ś.p. Ojca biografję. Czy mogę prosić o niektóre daty bio- i bibliograficzne? Im więcej materjału raczysz mnie dostarczyć, tem wdzięczniejszy będę. Albo wyznacz mnie dzieło, gdzie bym znalazł wszystko potrzebne. Niegniewaj się za to!

U nas idzie wszystko po staremu. Wspominamy często, często na Ciebie i cieszymy się, że następne Twoje odwiedziny dadzą nam przyjemność zapoznania się z Twoją zacną Małżonką, której rączki całuję i od swej żony najserdeczniejsze pozdrowienia przesyłam. Proszę Cię uprzejmie, ażebyś i Ty przyjął od nas obojga szczere pozdrowienia i pozostaję Twój

wdzięczny i życzliwy

Bohrusik(?)


Velký sál c. k. universitní knihovny.
Pozdrav z Prahy!

Korespondenční lístek.

Correspondenz-Karte.



Wielmożna Pani

Jadwiga Rydel

Tonie

via Kraków p. Zielonki.



ŘEDITELSTVÍ
KRÁL. ČESKÉHO ZEMSKÉHO
A NÁRODNÍHO DIVADLA
V PRAZE.

Wielmożny Pan
Lucyan Rydel,
pisarz dramat.,
wieś Tonie,
via Kraków.

Wielmożny Panie!

Mam zaszczyt donieść W. Panu, że będziemy grać Pańską sztukę „Nazawsze", którą przełożył Fr. Vondráček.

Ze względu, że płacimy autorom 5% tantyemy – przekład honorujemy specyalnie –, proszę uwiadomić mnie, komu mamy wysłać tantyemy, czy panu Vondráčkowi, który oznajmił nam, że posiada prawo przedstawiania Pańskiej sztuki, albo dyrektnie W. Panu.

Z głębokim szacunkiem

Schmoranz

W Pradze, 10. września 1903.



ŘEDITELSTVÍ
KRÁL. ČESKÉHO ZEMSKÉHO
A NÁRODNÍHO DIVADLA C. II
V PRAZE.

Wielmożny Pan
Dr. Lucyan Rydel,
pisarz dramatyczny,
Tonie
u Krakowa.

Wielmożny Panie!

Zdziwiony będzie WPan, że mu zwracam szkicę dek. dla „Zaczarowanego Koła". Jest mi to bardzo przykro, ale nie mogę postępować innaczéj.

Pan Vondráček niechce i niechce dopuścić, żeby wyborna Pańska dram. poema, dla której inscenowania zamyślałem zrobić wszystko, co być może, została grana w tłumaczeniu, które kazałem zrobić poecie Bohdanu Kamińskiemu, i zostaje przy tem, żeby na afiszach stało, że Pańskie dzieło przetłumaczyli Vondráček i Kamiński. W tłumaczeniu Bohdana Kamińskiego nie zostało jednak z tłumaczenia pana Vondráčka nie wierszu.

Dramaturg Krapil wprawdzie mniemał początkowo, że będzie możliwe ratować tłumaczenie p. Vondráčka przynajmniéj częściowo, ale łatanie było mozolne i kłopotliwe. Wskutek

/.

./.

tej daremnej mitręgi zdecydował się Kamiński przetłumaczyć Pańską poemę na nowo i wykonał swój zamiar z powodzeniem zupełnem. Okazało się, że taką poemę nie może tłumaczyć z powodzeniem nikt, kto sam nie jest poetą.

Ale pan Vondráček mniema, że nie może połączyć ze swoim literackim honorem, aby na afiszach stało tylko nazwisko Bohdana Kamińskiego jako tłumacza.

Dla mnie zaś rzecz niepojęta, jak by mógł pan Vondráček połączyć ze swoim literackim honorem, aby tam stało Vondráček i Kamiński, jeśli cały czeski text jest duchowy majątek Kamińskiego.

Nie pozostaje nic innego jak zaniechać przedsięwzięcia wystawić paradne Pańskie dzieło na naszej scenie. Tłumaczenie p. Vondráčka, któremu WPan ustąpił wszystkie swoje prawa

./.

./.

autorskie w języku czeskiem, jest niezręczne i
niezrozumiałe już przy lekturze, tym więcej było by nie-
zrozumiałe ze sceny. Dla tego nie możemy
go użyć, jeżli nie chcemy skompromitować po-
wodzenie Pańskiej poemy przed naszą publicz-
nością, która da się zająć wierszem tylko
pięknie brzmiącym. Niemożemy także czynić
nakład na wystawienie poemy, o której już
zgóry wiemy, że w tekscie pana Vondráčka
niemoże mieć powodzenia.

Jeżli pan Vondráček myśli, że swoją
dyletantską upartością – co do wierszu jest
dyletantem mozolnie szukającym stosowne słowo
– przyda się do czeskiego rozszerzenia wy-
bornej Pańskiej poemy, robi przez to W Panu
złą przyjacielską przysługę. Jako szczéry
prawy przyjaciel miał by Pański artystyczny
zysk stawiać wyżéj niż skrupuły swego
dyletantskiego literackiego honoru, tym więcéj,

./.

/.

żeby jego materyalny zysk został nietkniętym. Tantyemy za prawo przedstawiania posyłali byśmy na jego adresę.

Ale co robić! Nie chce, nie chce, a my innaczéj postępować nie możemy. Rzecz i interes teatru stoi dla nas wyżéj niż marudny interes p. Vondráčka.

Jest nam bardzo przykro, że o takie „przyjacielstwo" rozbija się wystawienie Pańskiej wielkiej poemy na naszej scenie.

Z prawdziwym szacunkiem

Schmoranz

W Pradze, 30. czerwca 1905.

